

Lov na tigra.

troci, gotovo ste vže kdaj videli kraljevega tigra, bodisi v šoli na stenskih slikah ali morda celó živega v zverinjaku. Tiger je zver zleknenege trupla, okrogle glave, po licih je bradát, ušesi ste stoječi, rep nima čopa. Dlake je bolj rudečkaste, po bokih rumene, na trebuhu bele, a povprek je lepo črno progast. Kaj ne, lepa, a vender zeló krvoločna žival. Grozeče je kazal svoje ostro zobovje, stresal sè svojimi močnimi šapami železno kletko, jezno mahal s pasastim repom, meril vas bojovito sè živimi očmi, potem pa zarjôvel tako grozovito, da vam je srce vztrepetalo v prsih. — Tigri, katere ste videli v zverinjakah, bili so ujeti še prav majhni iz ležišča v temnem gozdu ali v trsovi kraj rek vročih krajev. Uprašali bodete morda, kako pa je mogoče dobiti mladih tigrov? — Čujte!

Predrzo pogumen lovec zaloti v gostem skrivališči dva ali tri mladiče brez starih dveh roditeljev. Naglo jih pobaše v pripravljeno malho in bliskoma oddirja na čilem konjiči iz goščave domóv. Mladi tigri se potem polagoma privadijo svojega gospodarja; dadó se ukrotiti in priučiti marsikaterim umetelnostim, a vender jim ni upati nikoli veliko. Nakrat se zbudi včasih v njih prirojena mačja lokavost in krviželjnost in mnogo krotiteljev izdihnilo je vže svojo dušo v grozovitih krempeljih in mej zobmi živali, o katerej so si domišljevali, da jo imajo čisto v svojej oblasti.

Velikokrat poplača lovec svojo predrznost vže pri ugrabljenji mladičev sè svojim življenjem. Prigodi se namreč včasih, da se samica hitro povrne z lova; razkačena sledí urno v malhi cvilečim mladičem po več milj daleč; navadno se jej pridruži tudi samec. Gorjé lovecu po tem! — Z otlim tuljenjem planeta oba na njega ter ga hipoma razmesarita, posrebljeta s slastjo okolo razlito kri in z največjim veseljem brodira po drobovji nesrečne žrtve.

Tigrov pa ne lové samo živih, ampak jih tudi streljajo zaradi lepo pisane kože in zdravilne masti. Jeden tak lov hočem vam danes iz zapiskov nekega lovca ob kratkem naslikati.

Ravno je napočila jutranja zárija, ko se je zbirala sredi borne azijske vasi četa pogumnih lovcev. Domačini so jim bili povedali, da se klati okolo njihovih bivališč vže dlje časa star tiger, ki ima svoje ležišče izvestno v visokem trstju. Lovci so se namenili loviti zver na slonih, ker je tako najboljše varno. Jeden slon je nosil na svojem širokem hrbtu trobentače in bobnarje, drugi je bil otovorjen z različnimi pripravami za metanje umétalnega ognja, s katerim bi prepodili tigra iz skrivališča; ostali sloni nosili so male stolpe za lovce. Vsak lovec je bil obo-rožen z ostrim bodalcem in dvema dobrima puškama, kar jih je delalo silno bojovite. — Ko se je tedaj vsa družba zbrala, pokleknili so sloni na dano jim povelje, lovci so stopili v stolpiče, ogoréli vodniki pa so zlezli živalim na vratove.

Dospevši preko suhe pustinje do globoke reke, planili so sloni v vodo in do velikih ušes pogreznjeni v valove, plavali krepko na nasprotni breg. Lovci pa so bili tudi mokri do kože! — Za dobre četrť ure prišli so srečno do trstja, ki se je v hladnem jutranjem vetru kakor morsko valovje zibalo sèm ter tjà. Lovci razpostavili so naglo slone v pólukrogu okolo trstja; gonjači in godei odšli so na nasprotno stran ter začeli kričati, bobnati in trobiti na vso moč. Vstal je tak vrišč

in hrup, da bi ne bilo slišati niti gromečega Boga. — Dolgo ni bilo čutiti ničesar sumljivega. Kar se zasliši zgovorjeno znamenje, puškin pok, in v tem hipu se prikaže iz visocega trstja velik, krasno pasast tiger. Loveci na najbližjem slonu poméríjo hkrati nanj ter ustrelé. — Jedna krogla ga je zadela, a le lahko ranila. Mačka se urno obrne in zgine skokoma v goščavi. — Ker so se sedaj godbarji zamán trudili, da bi zver še jedenkrat preplašili iz suhega trstja, poskusili so loveci z umétalnim ognjem. Kakor goreče kače švigale so rakete na vse strani v trstje, ki se je pa k nesreči užgalo in začelo z veliko hitrostjo goreti.

Jeden slon obstal je iznenaden na svojem mestu. Zamán ga je zbadal vodnik z ostrim bodalcem; slon je stal kakor pribit in strahú strašno rjovel. Loveci, ki so bili na njem, poskakati so morali tedaj iz stolpa na tla, ker je trstje vže okolo in okolo gorelo. Kakor ognjeno morje bilo je videti s plamenom goreče trstje in gost, dušeč dim valil se je po okolici, ko je pridrl končno vender slon iz ognja. Po vsej koži opečen, z visoko vzdignenim rilcem, otepajoč s kratkim repom, planil je besno v deročo reko in se skril v mrzlej vodi. A komaj je bil zopet na suhem, zgrudil se je onemogel na tla in poginil v nekoliko minutah.

V tem je postajal požar vedno hujši in obsirnejši. Divje roparske živali tulile in kričale so bolešno mej plameni ter bežale diroma iz trstja, da bi se rešile gotovega pogina. Pri tem so jih loveci mnogo postrelili. Tudi velikanskih, jezno sikajočih kač videli so veliko število hiteti iz ognja. In tiger? Kakor blisk je priletel iz ognja ves moker, potem pa jaderno dirjal pred streljajočimi loveci preko reke in pustinje proti vasi, da so sloni zaostali daleč za njim. — Kar počí v vasi nekje puška. Pogumen kmet ustrelil je krviželjno zver. Loveci na slonih vrnili so se v tem z bogatim plenom ter splezali naglo doli. Veselo so obkrožili zeló krvavečo žival in nek lovec stopil je celó prav k tigru, da bi pogledal rano. Nenadoma se sklone zver po konci in se po mačje pripravi na skok. Prestrašeni lovec plane hitro pod svojega slona; ostali so ga seveda posnemali, ker puške ni imel nikdo pri rokah. Sloni dvigali so grozeče dolge rilce v zrak, kakor bi bili vže pripravljeni na krvav boj. Tiger pa se jih nikakor ni bal. Maščevanje bliščalo mu je iz izbuhtenih očij in razkačeno je kazal svoje velike, ostre zobé. Negotóv, koga bi najprej zgrabil, čepel je še par kratkih trenotkov mirno na tleh, nato pa je s pojemajočimi močmi skočil grozno grgrajoč na slona z glasbeniki. Strašen krik se je slišal in loveci so videli, kako je besni tiger paral sè svojim zobovjem nago stegno jednega bobnarja. Grozen prizor! — Krepek sunec vodnika z bodalom prisilil je vender zver izpustiti razmesarjeno nogo in v istem trenotku je tigra zgrabil krčevito opraskani slon z rilcem ter ga zalučil z neznansko močjo visoko v zrak; bobnar pa je smrtno bleđ zdrknil ob slonu na tla. — Ko je padel tiger zviška na trdo zemljo, ni vže več dihal. Vriskaje obsuli so ga zarjaveli in zeló bojazljivi domačini ter ga s palicami nabijali, da je bilo joj. Le z veliko težavo rešili so loveci dragoceno kožuhovino. Ubogi bobnar pa je malo ur pozneje mej najhujšimi bolečinami umrl.

Takó se je končal lov na tigra, kakor ga popisuje nemški pisatelj Lichtenstein, ki je bil sam navzoč pri tem nesrečnem lovu v južnej Aziji.

F. G. Podkrimski.

F. G. Podkrimski